Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen)

den 22 mars 2018*

”Personalmål – Tjänstemän – Meddelande om att lämna intresseanmälan – Generalsekreterare vid Europeiska ombudsmannens kontor – Yttrande från den rådgivande kommittén – Underlåtenhet att beakta detta yttrande – Åsidosättande av urvalsförfarandet – Uppenbart oriktig bedömning – Likabehandling – Principen om en god förvaltning – Ansvar”

I mål T-581/16,

**Costas Popotas**, tjänsteman vid Europeiska unionens domstol, med hemvist i Luxemburg (Luxemburg), företrädd av advokaterna V. Christianos och S. Paliou,

sökande,

mot

**Europeiska ombudsmannen**, företrädd av ombuden L. Papadias, P. Dyrberg och A. Antoniadis, assisterade av advokaten A. Duron,

svarande,

angående en talan enligt artikel 270 FEUF dels om ogiltigförklaring av beslutet att utnämna G. till tjänsten som generalsekreterare vid ombudsmannens kontor, ombudsmannens beslut av den 9 november 2015 om avslag på klagomål som sökanden lämnat in mot detta beslut samt av ombudsmannens beslut att inte kalla sökanden till intervju, dels om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av dessa beslut,

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen),

sammansatt av ordföranden A. M. Collins, samt domarna M. Kancheva och M. R. Barents (referent),

justitiesekreterare: avdelningsdirektören S. Spyropoulos,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 21 september 2017,

följande

* Rättegångsspråk: grekiska.

# Dom

## I. Tillämpliga bestämmelser

1 I artikel 27 första stycket i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) föreskrivs följande:

”Rekryteringen ska vara inriktad på att de tjänstemän som tjänstgör vid institutionen har högsta kompetens, prestationsförmåga och integritet samt är rekryterade över största möjliga geografiska område bland medborgarna i unionens medlemsstater.”

2 Den 19 februari 2015, publicerade Europeiska ombudsmannen ett meddelade om att lämna intresseanmälan avseende rekrytering av en generalsekreterare i lönegrad AD 15/16 vid ombudsmannens kontor (OMB/2/2015) (nedan kallat meddelandet om intresseanmälan).

3 Urvalskriterierna, vilka angavs i punkt 6 i meddelandet om intresseanmälan, var följande:

– ”Erfarenhet av samarbete med eller arbete inom en av EU:s institutioner, organ eller byråer, eller samarbete med eller arbete inom en nationell ombudsmans kontor eller liknande organisation,

– goda kunskaper om EU:s ärenden, institutioner och lagstiftning,

– väsentlig erfarenhet och påvisbar framgång på ledande tjänst inom ett område som är förenligt med ombudsmannens verksamhet,

– god förståelse av den roll som en ombudsman har inom den offentliga förvaltningen,

– styrkt erfarenhet avseende genomförande av en strategisk förändring,

– kunskaper om budgetförvaltning och budgetplanering,

– kunskaper om moderna strategier och förfaranden på personalområdet,

– kunskaper om moderna strategier och förfaranden på data-teknologiområdet,

– mycket god kommunikationsförmåga, nätverksförmåga och personlig motiveringsförmåga,

– djupt engagemang till förmån för ett EU som lyssnar på medborgarna, och

– djupt engagemang till förmån för ombudsmannens vision och strategi,

– kapacitet att kommunicera effektivt på engelska och franska är nödvändig av praktiska skäl. Kunskaper i ett annat av Europeiska unionens officiella språk är en fördel.”

4 I punkt 7 i tjänsteföreskrifterna, som har rubriken ”Urvalsförfarande”, föreskrivs följande:

”Samtliga kandidater ska erhålla ett mottagningsbevis. En rådgivande kommitté ska assistera den myndighet som har tilldelats befogenheten att utse en person till tjänsten och ska gå igenom alla ansökningar med hjälp av enheten Personal, administration och budget. Denna kommitté ska föreslå en förteckning över kandidater att kalla till intervju. Den rådgivande kommittén ska kunna rekommendera en begränsning av det antal kandidater som kan komma att kallas till intervju.

Ombudsmannen kan besluta att endast kalla vissa av kandidaterna i den av den rådgivande kommittén rekommenderade förteckningen till intervju. Samtliga kandidater kommer att informeras om utgången av urvalsförfarandet.”

5 Sista datum för mottagande av ansökningar fastställdes, enligt punkt 8 i tjänsteföreskrifterna, till den 22 mars 2015 kl. 12.00.

6 Vidare angavs i punkt 8 i tjänsteföreskrifterna att ansökningarna skulle innehålla följande:

”a) ett ifyllt ansökningsformulär, nedladdat från ombudsmannens webbplats …

b) en skrivelse upprättad på engelska med angivelse av kandidatens motivation och skälen till varför kandidaten anser sig besitta för tjänsten nödvändig kompetens, kunskap och kapacitet,

c) en kopia av kandidatens curriculum vitæ,

d) en kopia av en officiell handling som gör det möjligt att fastställa en kandidats medborgarskap,

e) en kopia av diplomen (en auktoriserad översättning är inte nödvändig men bifogandet av en översättning till franska eller engelska skulle uppskattas),

f) bevis på kandidatens yrkeserfarenhet, med tydlig angivelse av datum för början och slut samt den exakta arten av företagens verksamhet, som gör det möjligt att styrka att kandidaten besitter nödvändiga kvalifikationer och kunskaper såsom de anges i kapitlet ”Urvalskriterier”,

g) kandidaterna ska även lämna en förklaring och, om möjligt, bevis som styrker deras språkkunskaper,

h) för tjänstemän från andra EU-institutioner, en kopia av de tre senast utvecklingsrapporterna (om de finns tillgängliga),

i) en giltig e-postadress som ombudsmannen ska använda för sina meddelanden.

Originalversioner av de styrkande handlingar som nämns [i d), e), f), g) och h)] kommer att krävas senare i kontrollsyfte.

Ofullständiga ansökningar och ansökningar som (helt eller delvis) lämnats in efter sista datum för inlämnande av ansökningar kommer inte att beaktas.”

## II. Bakgrund till tvisten

7 Den 19 mars 2015, publicerade ombudsmannen förteckningen över medlemmarna i den rådgivande kommittén för urvalsförfarandet OMB/2/2015, vilken bestod av följande medlemmar: A., D., S. och H. Vidare hade en observatör och en sekreterare utsetts i syfte att tjäna denna kommitté.

8 Den 20 mars 2015 översände sökanden, Costas Popotas, genom e-postmeddelande fullständiga handlingar avseende hans ansökan till tjänsten som generalsekreterare, varvid han preciserade att hans betygsrapport för år 2014 höll på att färdigställas.

9 Genom e-postmeddelande av den 24 mars 2015 meddelande ombudsmannen att sökandens ansökan hade mottagits.

10 Den 27 mars 2015 översände sökanden sin senaste betygsrapport, upprättad samma dag, avseende år 2014, och tillade att han, även om betygsrapporten skickats efter sista datum, skulle uppskatta om den ställdes till den rådgivande kommitténs förfogande.

11 Den 9 april 2015 skickade den rådgivande kommittén ett e-postmeddelande till ombudsmannen i vilket den angav att den hade slutfört bedömningen av samtliga ansökningar som hade lämnats in. Vidare angav den en förteckning, upprättad i bokstavsordning, över de tolv kandidater som den rekommenderade att kalla till intervju hos ombudsmannen. I denna i bokstavsordning upprättade förteckning förekommer sökanden som nummer elva och G. som nummer sju.

12 Genom e-postmeddelande samma dag informerade ombudsmannen den rådgivande kommitténs observatör om att ombudsmannen hade beslutat att endast kalla åtta av de tolv kandidaterna som denna kommitté hade föreslagit till intervju, däribland G., varvid sökanden uteslöts från en sådan intervju.

13 Genom e-postmeddelande av den 10 april 2015 informerade chefen för enheten ”Personal, administration och budget” sökanden om att den rådgivande kommittén, trots sökandens starka meriter, hade beslutat att inte rekommendera hans ansökan för en intervju. Han preciserade även att sökanden, för det fall han inte samtyckte till detta beslut, kunde lämna in en begäran om omprövning av detta med angivelse av skälen till en sådan omprövning senast den 17 april 2015.

14 Den 17 april 2015 ägde intervjuerna rum med de åtta kandidater som ombudsmannen hade valt ut och den 22 april 2015 genomgick tre av dem en ny intervju.

15 Den 8 maj 2015 fick sökanden, genom att besöka tidskriften *Politicos* webbplats, vetskap om att G. hade utnämnts till generalsekreterare för ombudsmannen. Denna upplysning hade meddelats den rådgivande kommittén den 4 maj 2015.

16 Den 18 maj 2015 lämnade sökanden till ombudsmannen in en ansökan om att få tillgång till de administrativa handlingarna avseende förfarandet OMB/2/2015, särskilt rapporterna från den rådgivande kommitté som utsetts för att assistera den myndighet som getts befogenhet att tillsätta generalsekreteraren (nedan kallad tillsättningsmyndigheten) och det förslag som lämnats till denna myndighet för bedömning.

17 Den 26 maj 2015 informerade ombudsmannen sökanden om att den rådgivande kommittén ”inte ha[de] fört något protokoll vid sitt möte, varför den inte kunde bevilja/pröva en eventuell offentlig tillgång till en sådan handling”. Vidare angav ombudsmannen, när det gällde sökandens ansökan om tillgång till det förslag som lämnats till tillsättningsmyndigheten att ”den rådgivande kommittén emellertid inte ha[de] framställt någon annan handling son innehöll något sådant förslag, utan administrativt hade tillkännagett ombudsmannen sin bedömning genom de relevanta delarna i den ovannämnda promemorian av den 13 maj 2015”.

18 Den 3 juni 2015 översände ombudsmannen, till följd av sökandens ansökan om tillgång till vissa handlingar, promemorian av den 13 maj 2015 avseende urvalsförfarande OMB/2/2015 för rekryteringen av en generalsekreterare. Denna promemoria, upprättad den 13 maj 2015 av chefen för enheten ”Personal, administration och budget” och godkänd av ombudsmannen, sammanfattar det urvalsförfarande som följts sedan tillsättningsmyndighetens publicering fram till beslutet att erbjuda G. tjänsten. Denna promemoria omfattar tre bilagor. Den första rör kandidaternas behörighet, den andra gäller de betyg som den rådgivande kommittén tilldelade kandidaterna och den tredje avser de betyg som den rådgivande kommittén tilldelade de åtta kandidater som hade deltagit i den första intervjuomgången.

19 Den 4 juni 2015 bad sökanden ombudsmannen att häva anonymiteten avseende hans ansökan i bilaga 2 till promemorian av den 13 maj 2015.

20 Den 9 juni 2015 informerades sökanden av ombudsmannens avdelningar om att hans ansökan hade nummer 51.

21 Den 10 juni 2015 ansökte sökanden hos ombudsmannen om att få tillgång till följande handlingar:

– ”Kopior[na] av [curriculum vitæ] avseende kandidaterna nr 3, 7 och 47 (anonyma om nödvändigt) samt G.,

– kriterier för kallelse till intervju av de kandidater som anges i bilaga 3 [i] ombudsmannens promemoria av den 13 maj 2015 …,

– kopior[na] av alla e-postmeddelanden eller skrivelser (anonyma om nödvändigt) som sändes till kandidaterna nr 7 och 47 från den 10 april.”

22 Den 11 juni 2015 angav sökanden till ombudsmannen att han ansåg att de betyg som han hade tilldelats inte stod i förhållandetill de handlingar som lämnats in.

23 Sökanden begärde således att ”den rådgivande kommittén [skulle] ange specifika motiveringar beträffande

– de underkriterier som [hade] tillämpats vid bedömningen av delarna A, G och H i bilaga 2, särskilt avseende det resonemang som [hade] lett till att vissa kandidater tilldelats högsta betyg,

– de delar i [hans] ansökan som inte [hade] gjort det möjligt att ge honom ett maximalt antal poäng för del A,

– skälen till varför kommittén, mot bakgrund av [hans] samlade näst intill konstanta inblandning i personalfrågor framför allt på interinstitutionell nivå, inte [hade ansett] det lämpligt att ge [honom] ett maximalt antal poäng, det vill säga mer än 3,50 för del G.,

– de kriterier som tillämpats på [hans] handlingar och som [hade] resulterat i särskilt låga resultat avseende del H, med beaktande av att [han gav] kommittén för specifika datastudier kännedom om en konstant inblandning i databehandling som tillämpades på de verksamheter som [han hade] utövat, specifika utbildningar och publikationer på området, samt deltagande i sammanslutningar av hög standard på området.”

24 Sökanden tillade att han, parallellt, hade lämnat in begäran INC2015–005124 om tillgång till handlingar vid registratorkontoret vid ombudsmannens kontor.

25 Genom skrivelse av den 17 juni 2015, som sändes till sökanden genom e-postmeddelande av den 18 juni 2015, översände ombudsmannen till svar på hans ansökan av den 10 juni 2015, G:s curriculum vitæ, varvid den preciserade att de övriga kandidaternas curriculum vitæ inte kunde meddelas denne på grund av de rättigheter som gäller skydd av personuppgifter. Vidare tillsändes han, i enlighet med hans ansökan, en kopia av den skriftutväxling som ägt rum med kandidaterna nr 7 och 47.

26 Den 26 juni 2015 angav ombudsmannens kontor, till svar på ett e-postmeddelande från sökanden av den 11 juni 2015, att ett svar på hans ansökan höll på att upprättas och skulle meddelas honom snarast.

27 Sökanden upplyste ombudsmannen om att han i princip skulle invänta svaret fram till den 10 juli 2015.

28 Den 10 juli 2015 lämnade sökanden, som en säkerhetsåtgärd, in ett klagomål grundat på artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna. Sökanden ansåg för det första att förfarandet var präglat av brister och inkonsekvenser som påvisade ett åsidosättande av förfaranderegleRna, bland annat genom den

omständigheten att han inte hade kallats till en muntlig intervju, till skillnad från kandidat nr 47 som liksom han låg på nionde plats, utan att några objektiva skäl till detta kunde anföras. För det andra angav sökanden att en felaktig bedömning hade gjorts avseende hans kvalifikationer beträffande delarna ”G. Kunskap om strategi och moderna förfaranden på data-teknologiområdet”, mot bakgrund av de uppgifter som lämnats vid hans ansökan och i det curriculum vitæ som han bilagt. Följaktligen begärde han att tillsättningsmyndigheten skulle ogiltigförklara de etapper i urvalsförfarandet som ägt rum efter promemorian av den 13 maj 2015, bland annat utnämningen av G. till tjänsten som generalsekreterare vid ombudsmannens kontor, och att ersätta de materiella och ideella skador som han hade lidit.

29 Den 17 juli 2015 bekräftade ombudsmannen mottagandet av detta klagomål.

30 Den 21 september 2015 ansökte klaganden om att få en kopia av beslutet om utnämningen av G. vilken sändes till honom vie e-postmeddelande den 5 oktober 2015.

31 Den 14 oktober 2015 lämnade sökanden in ett andra klagomål, grundat på artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, i vilket han vidhöll de invändningar som han framfört i sitt första klagomål (se punkt 28 ovan). Han tillade emellertid dels att icke föreskrivna bedömningskriterier hade beaktats avseende den kandidat som slutligen valts, vilket stred mot principen om likabehandling, dels att urvalsförfarandet i sin helhet inte överensstämde med den princip om en god förvaltning som borde vägleda en sådan institution som ombudsmannen. Han begärde således ogiltigförklaring av de etapper i urvalsförfarandet som ägt rum efter promemorian av den 13 maj 2015, bland annat den utnämning av G. till tjänsten som generalsekreterare för ombudsmannen som gjordes genom ombudsmannens beslut den 16 juli 2015. Vidare vidhöll sökanden sin begäran om ersättning för den materiella och ideella skada han lidit.

32 Genom beslut av den 9 november 2015 (nedan kallat det angripna beslutet) informerades sökanden av ombudsmannen om att hans klagomål av den 10 juli och den 14 oktober 2015 hade avslagits.

## III. Förfarandet och parternas yrkanden

33 Genom ansökan som inkom till personaldomstolens kansli den 17 februari 2016 väckte sökanden förevarande talan.

34 Ombudsmannen ingav en svarsinlaga till personaldomstolens kansli den 26 juni 2016.

35 Med stöd av artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2016/1192 av den 6 juli 2016 om överföring till Europeiska unionens tribunal av behörigheten att i första instans avgöra tvister mellan Europeiska unionen och dess anställda (EUT L 200, 2016, s. 137) överfördes förevarande mål till tribunalen i det skick det förelåg den 31 augusti 2016. Det registrerades under nummer T-581/16 och tilldelades den åttonde avdelningen.

36 Sökanden ingav en replik till tribunalens kansli den 3 januari 2017 och ombudsmannen ingav en duplik den 16 mars 2017.

37 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 7 april 2017 begärde sökanden, med stöd av artikel 85.4 i tribunalens rättegångsregler, att tribunalen skulle förordna att bilaga D 1 skulle avlägsnas från akten och att den inte skulle beakta ombudsmannens argument avseende denna bilaga.

38 På förslag av referenten beslutade tribunalen (åttonde avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet och ställde, som en åtgärd för processledning enligt artikel 89 i dess rättegångsregler, en skriftlig fråga till sökanden, vilken svarade på denna inom den fastställda fristen.

39 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara det angripna beslutet, genom vilket ombudsmannen har avslagit hans administrativa klagomål,

– ogiltigförklara beslutet av den 10 april 2015, i vilket han uteslöts från att kallas till en intervju, och beslutet av den 16 juli 2015, i vilket G utnämndes till tjänsten som generalsekreterare för ombudsmannens kontor,

– förplikta ombudsmannen att till sökanden betala ett belopp på 112 472,64 euro som ersättning för den materiella skada han lidit,

– förplikta ombudsmannen att till sökanden betala ett belopp på 30 000 euro som ersättning för den ideella skada han lidit, och

– förplikta ombudsmannen att ersätta rättegångskostnaderna.

40 Ombudsmannen har yrkat att tribunalen ska

– delvis avvisa talan,

– ogilla talan i dess helhet, och

– förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

41 Vid förhandlingen avgav sökanden en inledande förklaring, i vilken han angav att han avsåg att begränsa beloppet i sin ansökan avseende den ekonomiska skadan och att han inte längre begärde betalning av beloppet på 112 472,64 euro. Han preciserade att den ekonomiska skada som han påstod sig ha lidit avsåg förlust av en möjlighet, varför han nu ber tribunalen att fastställa ett schablonbelopp i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex æquo et bono*), vilket tribunalen antecknade i förhandlingsprotokollet.

## IV. Rättslig bedömning

### A. Upptagande till prövning

42 Ombudsmannen har inte gjort någon formell invändning om rättegångshinder, men har anfört att vissa av sökandens grunder inte kan tas upp till prövning.

43 För det första anser ombudsmannen att regeln om överensstämmelse, enligt vilken en grund som görs gällande vid Europeiska unionens domstol redan ska ha gjorts gällande inom ramen för det administrativa förfarandet, inte har iakttagits. Således borde de invändningar som gjorts dels mot de uppgifter som lämnats i promemorian av den 13 maj 2015, vilken meddelades sökanden den 3 juni 2015, dels mot G:s curriculum vitæ, som meddelats sökanden den 18 juni 2015, ha framställts redan inom ramen för det förfarandet. Enligt ombudsmannen ska således de invändningar som hade kunnat framställas före förevarande talan avvisas.

44 Det ska i detta hänseende erinras om att det i artikel 91.2 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att ett överklagande till Europeiska unionens domstol endast är tillåtet om ett klagomål har anförts till tillsättningsmyndigheten.

45 Enligt fast rättspraxis krävs enligt regeln om överensstämmelse mellan klagomålet, i den mening som avses i artikel 91.2 i tjänsteföreskrifterna, och den talan som senare väcks, för att denna ska kunna tas upp till prövning att en grund som görs gällande vid unionsdomstolarna redan har anförts inom ramen för det administrativa förfarandet, för att tillsättningsmyndigheten ska ha kunnat pröva den kritik som den berörda parten har framfört mot det ifrågasatta beslutet (se dom av den 25 oktober 2013, kommissionen/Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, punkt 71 och där angiven rättspraxis).

46 Denna regel motiveras av själva ändamålet med det administrativa förfarandet, vilket har till syfte att möjliggöra uppgörelser i godo i tvister mellan tjänstemän och administrationen (se dom av den 25 oktober 2013, kommissionen/Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, punkt 72 och där angiven rättspraxis).

47 Av detta följer, liksom framgår av fast rättspraxis, att i ett personalmål får de yrkanden som framställs vid unionsdomstolen endast avse de omständigheter som vilar på samma grund som de omständigheter som åberopats i klagomålet, även om dessa omständigheter i samband med att talan väcks får utvecklas genom att nya grunder och argument läggs fram, vilka inte nödvändigtvis återfinns i klagomålet men som har nära samband med detta (se dom av den 25 oktober 2013, kommissionen/Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, punkt 73 och där angiven rättspraxis).

48 Ombudsmannen har för det första framställt en invändning om rättegångshinder mot en del av den första grunden vilken, som sökanden preciserade vid förhandlingen, anförts till svar på en fråga från tribunalen, avseende åsidosättande av urvalsförfarandet. Enligt ombudsmannen kan sökanden således inte längre ifrågasätta den omständigheten att kandidaterna hade bedömts i den fas som föregick intervjuerna med stöd av vissa urvalskriterier, att två intervjuomgångar och sex kriterier samt viktningsfaktorer hade använts för att bedöma intervjuerna och att kandidaternas språkkunskaper inte hade bedömts i enlighet med meddelandet om intresseanmälan. Ombudsmannen har således gjort gällande att sökanden, vid den tidpunkt då han lämnade in sitt första klagomål, hade full kännedom om följande omständigheter:

– ”åtta urvalskriterier användes under den fas som föregick intervjuerna,

– [sökanden] bedömdes utifrån dessa kriterier,

– bedömningen ledde till att [sökanden] uteslöts från följande faser i urvalsförfarandet,

– två intervjuomgångar ägde rum,

– sex bedömningskriterier tillämpades avseende intervjuerna,

– viktningsfaktorer tillämpades såväl under den fas som föregick intervjuerna som under intervjufasen,

– språkkunskaperna bedömdes under intervjufasen och

– den för tjänsten utvalda kandidatens språk var engelska, franska och tyska.”

49 Det ska i detta hänseende påpekas att sökanden, i sitt första klagomål, preciserade att förfarandet karaktäriserades av brister och inkonsekvenser som tydde på att urvalsförfarandet inte hade iakttagits, varvid han som ett exempel gjorde gällande att han inte hade kallats till intervju, till skillnad från kandidat nr 47 som låg på samma plats. Sökanden tillade, i sitt andra klagomål, att icke föreskrivna bedömningskriterier hade använts beträffande den kandidat som slutligen valts, i strid med principen om likabehandling.

50 Det kan konstateras att de brister och inkonsekvenser som sökanden har åberopat närmare bestämt och nödvändigtvis omfattar alla de invändningar som han har gjort gällande inom ramen för den första grunden, vilka samtliga avser åsidosättande av urvalsförfarandet, och som ombudsmannen har erinrat om (se punkt 48 ovan). Av detta följer att dessa invändningar, även om de inte uttryckligen framgår av sökandens första klagomål, har samband med invändningen avseende åsidosättande av urvalsförfarandet, och att de således inte som ombudsmannen har gjort gällande utgör någon ”under-grund”, utan argument till stöd för den grund som redan framförts.

51 Följaktligen kan denna första invändning om rättegångshinder inte godtas.

52 Ombudsmannen har, för det andra, gjort en invändning om rättegångshinder avseende den ”under-grund” enligt vilken den skulle ha tilldelat urvalskriterierna viktningsfaktorer som inte föreskrivs i meddelandet om intresseanmälan.

53 Det kan återigen konstateras att denna invändning obestridligen gäller grunden avseende åsidosättande av urvalsförfarandet, eftersom ombudsmannen klandras för att inte ha iakttagit de urvalskriterier som den själv hade fastställt. Den kan således inte heller betraktas som ”under-grund”, en benämning som förefaller högst olämplig.

54 Följaktligen kan inte heller denna andra invändning om rättegångshinder godtas.

55 Ombudsmannen har, för det tredje, gjort gällande att den invändning som gäller beaktandet av ett kriterium avseende det ”samlade intrycket” inte kan tas upp till prövning, då sökanden kunde ha bestritt detta inom ramen för sitt klagomål, eftersom han sedan den 3 juni 2015 kände till att detta kriterium förekom.

56 Sökanden har nämligen gjort gällande att det ”samlade intrycket” inte var ett kriterium som förekom i meddelandet om intresseanmälan.

57 Det ska emellertid påpekas att sökanden, i sitt andra klagomål av den 14 oktober 2015, närmare bestämt klandrade ombudsmannen för att ha tillämpat bedömningskriterier som inte fanns angivna. Av detta följer att sökanden, genom att klandra ombudsmannen för att ha beaktat kriteriet avseende det ”samlade intrycket” endast utvecklade den grund som den redan hade nämnt inom ramen för sitt andra klagomål. Ombudsmannen gjorde således en uppenbart felaktig bedömning genom att påstå att denna invändning inte hade gjorts gällande inom ramen för det administrativa förfarandet.

58 Denna tredje invändning om rättegångshinder kan inte godtas.

59 För det andra kan det, beträffande invändningar som gjorts mot felaktigheter som påstås ha inträffat i faser efter urvalsförfarandet och som saknar samband med sökandens fall, konstateras att dessa invändningar inte, såsom ombudsmannen har påstått, ska avvisas, utan möjligen kan de anses vara ogrundade och ska således prövas inom ramen för prövningen av grunderna.

60 För det tredje har ombudsmannen gjort gällande en invändning om rättegångshinder, avseende att sökanden trots att han hade möjlighet att lämna in en motiverad ansökan till den rådgivande kommittén och till ombudsmannen före den 17 april 2015 för en omprövning av hans ansökan och att han uttryckligen informerades om detta inte utnyttjat denna möjlighet, även om detta låg i hans legitima intresse. Denna omprövning skulle inte ha saknat föremål, eftersom andra kandidater utnyttjat denna möjlighet, även om det negativa beslutet i deras fall bekräftades.

61 Det ska i detta hänseende erinras om att sökanden, genom e-postmeddelande av den 10 april 2015, hade meddelats om att den rådgivande kommittén inte hade rekommenderat att kalla honom till en intervju.

62 Det är riktigt att den rådgivande kommittén tillade att sökanden, om han motsatte sig detta beslut, kunde inge en motiverad begäran om omprövning av hans kandidatur före den 17 april 2015.

63 Av rättspraxis följer att när en ansökan om tillträde till ett uttagningsprov som anordnas av unionen har avslagits och den som ansökt har begärt omprövning av detta beslut med stöd av en specifik bestämmelse som är bindande för administrationen, är det beslutet som uttagningskommittén fattar efter omprövningen som utgör den rättsakt som går någon emot i den mening som avses i artikel 90.2 eller i förekommande fall artikel 91.1 i tjänsteföreskrifterna. Det är även med utgångspunkt i detta beslut som fattats efter begäran om omprövning, som fristerna för klagomål och väckande av talan löper. Det saknas därvid anledning att kontrollera huruvida detta beslut i en sådan situation eventuellt kan utgöra endast en bekräftelse (dom av den 23 januari 2002, Gonçalves/Europaparlamentet, T-386/00, EU:T:2002:12, punkt 39, och dom av 7 juni 2005, Cavallaro/kommissionen, T-375/02, EU:T:2005:199, punkt 58).

64 Denna möjlighet att begära omprövning av ett avslag på en ansökan får emellertid inte tolkas så att en talan mot ett beslut om avslag på ett klagomål ska avvisas på grund av att sökanden inte först har begärt omprövning. En begäran om omprövning utgör nämligen på intet sätt ett villkor för att talan ska kunna tas upp till sakprövning, vilket för övrigt framgår av själva lydelsen i e-postmeddelandet av den 10 april 2015, i vilket det uttryckligen anges att sökanden har möjlighet att lämna in en motiverad begäran om omprövning.

65 Följaktligen kan inte heller denna invändning om rättegångshinder godtas.

66 För det fjärde, när det gäller de invändningar om rättegångshinder som ombudsmannen har gjort gällande i sin duplik, särskilt i bilaga D 1, och som inte förekom i svarsinlagan, måste dessa nödvändigtvis avvisas, eftersom de gjorts gällande först i dupliken och inte är av allmänt intresse, trots att de hade kunnat göras gällande i svarsinlagan. Ombudsmannen har emellertid på intet sätt påstått sig ha kunnat göra gällande dessa invändningar om rättegångshinder först i dupliken på grund av upplysningar som erhållits efter det att sökanden ingett sin replik.

67 Följaktligen kan ingen av de av ombudsmannen anförda invändningarna om rättegångshinder godtas.

## B. Prövning i sak

### *1. Prövning av yrkandena om ogiltigförklaring*

68 Sökanden har till stöd för sin talan anfört fyra grunder. Den första grunden avser en avvikelse från urvalsförfarandet. Som andra grund har sökanden gjort gällande en uppenbart oriktig bedömning. Såvitt avser den tredje grunden har han gjort gällande ett åsidosättande av likabehandlingsprincipen. Den fjärde grunden gäller åsidosättande av principen om god förvaltning.

69 Det ska påpekas att sökandens yrkanden ska prövas tillsammans, liksom framgår av de grunder som han anfört till stöd för dessa, då han inte särskilt dem i detta avseende.

#### *a) Den första grunden: Snedvridning av urvalsförfarandet*

70 Sökanden har gjort gällande fyra invändningar till stöd för den första grunden. Han har anfört att ombudsmannen, för det första, vid bedömningen av kandidaterna på intet sätt beaktade de kriterier som föreskrivs i meddelandet om intresseanmälan, för det andra bedömde urvalskriterierna genom koefficienter som inte föreskrevs i meddelandet om intresseanmälan, för det tredje gjorde bedömningen på grundval av kriterier som på intet sätt angavs i meddelandet om intresseanmälan och

för det fjärde har erkänt att inte ha beaktat yttrandet från den rådgivande kommittén som ombudsmannen själv hade tillsatt i meddelandet om intresseanmälan och att ha begått fel i bedömningen av sökanden.

71 Det kan inledningsvis konstateras, liksom sökanden medgav vid förhandlingen som svar på en fråga från tribunalen, att den första grunden avseende ”snedvridning av urvalsförfarandet” ska tolkas så att den gäller ett ”åsidosättande av urvalsförfarandet”, vilket antecknats i förhandlingsprotokollet. Vidare är det inom denna ram som ombudsmannen har svarat på sökandens första grund, varför ombudsmannen vid förhandlingen inte anförde några synpunkter avseende tribunalens omklassificering av grunden.

*1) Den första och den andra invändningen: Ombudsmannen har dels, vid bedömningen av kandidaterna, på intet sätt beaktat de kriterier som anges i meddelandet om intresseanmälan, dels bedömt urvalskriterierna genom koefficienter som inte angavs i meddelandet om intresseanmälan*

72 Sökanden har gjort gällande att även om meddelandet om intresseanmälan, i dess punkt 6, innehöll tolv kriterier (se punkt 3 ovan) beaktades endast de åtta första kriterierna. Ombudsmannen har således, genom att endast beakta åtta av de tolv angivna kriterierna, åsidosatt meddelandet om intresseanmälan. Vidare tillämpade ombudsmannen en viktningskoefficient på vart och ett av kriterierna, trots att detta på intet sätt föreskrevs i meddelandet om intresseanmälan.

73 Det ska erinras om att ombudsmannen enligt fast rättspraxis har en skyldighet att respektera det av ombudsmannen fastställda meddelandet om intresseanmälan, eftersom detta meddelande anger villkoren för tillträdet till den aktuella anställningen. Meddelandet om intresseanmälan har således till funktion dels att informera de berörda på ett så exakt sätt som möjligt om arten av de villkor som fastställts för att inneha den tjänst som ska tillsättas i syfte att göra det möjligt för dem att bedöma huruvida de bör ansöka, dels att fastställa den rättsliga ram som institutioner avser använda som grund för jämförelsen av kandidaternas meriter. Genom att, vid bedömningen av ansökningarna, beakta andra villkor än dem som anges i meddelandet om intresseanmälan, har ombudsmannen inte respekterat denna rättsliga ram (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 februari 1999, Leite Mateus/kommissionen, T-21/98, EU:T:1999:28, punkt 31 och där angiven rättspraxis).

74 Det ska påpekas att meddelandet om intresseanmälan angav alla kriterier som skulle beaktas, vilka var tolv till antalet (se punkt 3 ovan), utan att det för den skull fastställdes vare sig vilken viktningskoefficient som skulle tillmätas vart och ett av dessa kriterier eller i vilket skede dessa skulle beaktas.

75 Ombudsmannen förfogar emellertid över ett brett utrymme för skönsmässig bedömning i sitt arbete. Följaktligen får denna institution, när som i förevarande fall meddelandet om intresseanmälan inte anger några betygskriterier, fastställa sådana kriterier eller, om det inte föreskrivs i meddelandet om intresseanmälan, fastställa i vilket skede dessa kriterier ska beaktas (se för ett liknande resonemang, dom av den 26 februari 1981, Authié/kommissionen, 34/80, EU:C:1981:57, punkt 14, dom av den 13 december 1990, Gonzalez Holguera/Europaparlamentet, T-115/89, EU:T:1990:84, punkt 53, och dom av den 14 juli 1995, Pimley-Smith/kommissionen, T-291/94, EU:T:1995:142, punkt 48).

76 Det är i detta hänseende ostridigt att den rådgivande kommittén liksom ombudsmannen bedömde kandidaterna inom ramen för den andra etappen, det vill säga bedömningen av endast curriculum vitæ, mot bakgrund av följande åtta kriterier:

– ”erfarenhet av samarbete med eller arbete inom en av EU:s institutioner, organ eller byråer, eller samarbete med eller arbete inom en nationell ombudsman eller till sådan relaterat organ,

– goda kunskaper om EU:s ärenden, institutioner och lagstiftning,

– betydande erfarenhet och påvisbar framgång på en ledande tjänst inom ett område som är förenligt med ombudsmannens verksamhet,

– god förståelse av den roll som en ombudsman har inom den offentliga förvaltningen,

– styrkt erfarenhet av genomförandet av en strategisk förändring,

– kunskap om budgetförvaltning och budgetplanering,

– kunskap om moderna strategier och förfaranden på personalområdet,

– kunskap om moderna strategier och förfaranden på data-teknologiområdet.”

77 Däremot beaktades inte de fyra sista kriterierna, som nämns i punkt 3 ovan, inom ramen för denna andra etapp, utan inom ramen för den tredje etappen, det vill säga vid intervjun med enbart de utvalda kandidaterna.

78 Sökandens invändning att ombudsmannen inte respekterade meddelandet om intresseanmälan med motiveringen att endast åtta kriterier beaktades vid den bedömning av ansökningarna som grundade sig på kandidaternas curriculum vitæ kan inte godtas.

79 Som följer av promemorian av den 13 maj 2015 och av det angripna beslutet, beaktades nämligen samtliga de kriterier som nämns i meddelandet om intresseanmälan inom ramen för urvalsförfarandet och inget annat kriterium än dem som nämns i detta meddelande beaktades under detta förfarande.

80 Den omständigheten att de åtta första kriterier som anges i punkt 3 ovan beaktades inom ramen för den andra etappen och att de fyra sista beaktades inom ramen för intervjuerna omfattas av det utrymme för skönsmässig bedömning som ombudsmannen förfogar över, varför denna institution således, då ingenting angavs i meddelandet om intresseanmälan, fritt fick fastställa i vilket skede dessa kriterier skulle beaktas.

81 Vidare kan det konstateras att de fyra sista kriterierna, nämligen ”mycket god kommunikationsförmåga, nätverksförmåga och personlig motiveringsförmåga, djupt engagemang till förmån för ett EU som lyssnar på medborgarna, djupt engagemang till förmån för ombudsmannens vision och strategi samt kapacitet att kommunicera effektivt på engelska och franska är nödvändig [; k]unskaper i ett annat av Europeiska unionens officiella språk är en fördel” är kriterier som naturligt är lämpade för en bedömning vid intervjuer.

82 Det är nämligen vid intervjuer som ombudsmannen, mot bakgrund av de frågor som ställs och de svar som kandidaterna formulerar, bland annat kan få kännedom om deras engagemang till förmån för en union som lyssnar på medborgarna eller till förmån för ombudsmannens vision och strategi samt kapacitet att kommunicera på engelska, franska eller något annat unionsspråk.

83 Vidare kan det när det gäller sökandens invändning avseende vilken viktningskoefficient som tillämpas på de olika kriterierna, då de fem första kriterierna bedöms med ett betyg på en tio-gradig skala och de fem sista med ett betyg på en fem-gradig skala, konstateras att ombudsmannen, mot bakgrund av att det saknas angivelser om detta i meddelandet om intresseanmälan fritt kunde knyta dessa kriterier till olika viktningskoefficienter, vilket omfattas av det breda utrymme för skönsmässig bedömning som denna institution förfogar över enligt rättspraxis (dom av den 16 maj 2013, Canga Fano/rådet, T-281/11 P, EU:T:2013:252, punkt 123, se även, för ett liknande resonemang, dom av den 19 april 1988, Santarelli/kommissionen, 149/86, EU:C:1988:179, punkt 10).

84 Av detta följer att sökanden inte har lagt fram något bevis eller något indicium som visar att ombudsmannen visat minsta avsikt att utesluta hans ansökan till förmån för G:s (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 maj 2000, Elkaïm och Mazuel/kommissionen, T-173/99, EU:T:2000:142, punkt 121).

85 Av detta följer att varken den första eller den andra invändningen kan godtas.

*2) Den tredje invändningen: Ombudsmannen har gjort bedömningen på grundval av kriterier som på intet sätt föreskrevs i meddelandet om intresseanmälan*

86 För det första har sökanden klandrat ombudsmannen för att har bett de kandidater som deltog i den andra intervjuomgången att inge personliga rekommendationer, ett krav som på intet sätt förekom bland urvalskriterierna.

87 Det räcker i detta hänseende att konstatera att denna anmärkning är irrelevant, eftersom sökandens ansökan avslogs i ett skede som föregick intervjuerna, varför ett eventuellt beaktande av rekommendationer inte kan ha medfört någon skada för honom. Dessutom ställdes detta krav, såsom ombudsmannen påpekade vid förhandlingen, enbart beträffande G. i slutet av rekryteringsförfarandet.

88 Det ska under alla omständigheter påpekas att klaganden själv, i sitt curriculum vitæ, uppgav namn på personer som kunde stödja hans ansökan.

89 För det andra har klaganden klandrat ombudsmannen för att ha gett en komparativ fördel åt de kandidater som hade arbetat vid de institutioner som hade frekventa relationer med ombudsmannen, trots att detta kriterium inte angavs i meddelandet om intresseanmälan.

90 Ombudsmannen skrev nämligen i det angripna beslutet följande:

”Jag har även gett en komparativ fördel åt de kandidater som har arbetat vid institutioner som har frekventa relationer med institutionen Europeiska ombudsmannen. Ni har liten erfarenhet av Europeiska ombudsmannen, medan andra kandidater hade en mycket större sådan.”

91 Det är, i likhet med vad sökanden har anfört, riktigt att detta kriterium avseende ”frekventa relationer med ombudsmannen” inte som sådant anges bland de kriterier som nämns i meddelandet om intresseanmälan.

92 Det kan emellertid konstateras att detta kriterium kan knytas till kriteriet ”god förståelse av den roll som en ombudsman har inom den offentliga förvaltningen”, liksom ombudsmannen bekräftade till svar på en fråga som tribunalen ställt.

93 Således är en person som har haft frekventa relationer med ombudsmannen mer informerad om denna funktions uppdrag och frågor än en person som har arbetat vid en unionsinstitution eller ett unionsorgan som har mer distanserade relationer med ombudsmannen, eller som inte har någon yrkesrelation alls med denna.

94 Sökanden kunde emellertid inte styrka att han, inom ramen för sin verksamhet vid Europeiska unionens domstol, hade haft frekventa relationer med ombudsmannen.

95 Han har endast, som exempel, angett tre ärenden som han kände till när han var rättssekreterare. Det ska emellertid, bortsett från den omständigheten att kännedom om ärenden inte kan styrka frekvensen av relationer med ombudsmannen, påpekas att det första ärendet i övrigt ledde fram till beslut av den 4 juni 2015, Mirelta Ingatlanhasznosító/kommissionen och ombudsmannen (C-576/14 P, ej publicerat, EU:C:2015:370), i vilket överklagandet delvis ogillades såsom ogrundat och delvis avvisades utan att

överklagandet delgavs ombudsmannen. När det gäller tribunalens mål, det vill säga de mål där tribunalen meddelade dom den 24 september 2008, M/ombudsmannen (T-412/05, ej publicerad, EU:T:2008:397), och beslut den 5 september 2006, O'Loughlin/ombudsmannen och Irland (T-144/06, ej publicerat, EU:T:2006:237), härrör dessa från tribunalen, vid vilken sökanden inte har haft någon funktion som rättssekreterare. Under alla omständigheter, när det gäller målet där tribunalen meddelade beslut den 5 september 2006, O'Loughlin/ombudsmannen och Irland (T-144/06, ej publicerat, EU:T:2006:237), delgavs detta inte heller ombudsmannen, eftersom tribunalen avvisade talan då den ansåg att det var uppenbart att den inte kunde tas upp till prövning och att tribunalen saknade behörighet att pröva den. Vidare kan det konstateras att arbete med handlingar som rör ombudsmannen inte innebär ”frekventa relationer” med denna institution.

96 Ombudsmannen åsidosatte således inte urvalsförfarandet genom att beakta huruvida kandidaterna hade arbetat vid institutioner som hade frekventa relationer med denna institution.

97 För det tredje har sökanden gjort gällande att ombudsmannen, i det angripna beslutet, hade bedömt de kandidater som hade ledande befattningar på hög nivå mer fördelaktigt än dem som hade ledande befattningar på lägre nivå.

98 Sökanden har klandrat ombudsmannen för att, i det angripna beslutet, ha angett följande:

”Jag har gett en komparativ fördel åt de kandidater som haft ledande befattningar på hög nivå jämfört med de kandidater som haft ledande befattningar på lägre nivå. Ni har varit enhetschef, medan vissa av de övriga kandidaterna har haft direktörsbefattningar.”

99 Det kan i detta hänseende konstateras att tjänsten som generalsekreterare vid ombudsmannen, vilket är en ledande befattning på den högsta nivån inom ombudsmannen, obestridligen kräver ledningskompetens, varför det inte är felaktigt att, liksom ombudsmannen har angett, lägga vikt vid de kandidater som tidigare har haft ledande befattningar på hög nivå.

100 Under alla omständigheter följer det av G:s curriculum vitæ att hon även varit enhetschef och således inte utövade någon ledningsfunktion, vilket visar att detta kriterium inte användes som utslagskriterium, utan för att bedöma ansökningarna.

101 Ombudsmannen åsidosatte således inte heller urvalsförfarandet genom att beakta huruvida kandidaterna hade haft ledande befattningar på hög nivå.

102 För det fjärde har sökanden kritiserat ombudsmannen för att, vid intervjuerna, ha beaktat kriteriet det ”samlade intrycket” vilket inte angavs i meddelandet om intresseanmälan.

103 Det kan i detta hänseende konstateras att denna invändning är irrelevant eftersom sökandens ansökan avslogs i ett skede före intervjuerna, varför ett eventuellt beaktande av ett ”samlat intryck”, som gjordes i intervjuskedet, inte kan ha medfört skada för honom.

104 Under alla omständigheter ska detta kriterium tolkas som en syntes av kandidaternas prestation enligt alla övriga kriterier och inte som ett nytt eller självständigt kriterium.

105 Av detta följer att den tredje invändningen ska underkännas som delvis irrelevant och delvis ogrundad.

*3) Den fjärde invändningen: Ombudsmannen har medgett att yttrandet från den rådgivande kommitté som ombudsmannen själv tillsatt genom meddelandet om intresseanmälan inte beaktats och att det begåtts felaktigheter i bedömningen av sökanden*

106 Sökanden har för det första kritiserat ombudsmannen för att inte ha beaktat yttrandet från den rådgivande kommittén trots att denna inrättats av ombudsmannen själv, eftersom ombudsmannen inte följt den rangordning av kandidaterna som denna kommitté upprättat vid den tidpunkt då åtta av dessa kallades till en intervju. Ombudsmannen åsidosatte därför sin skyldighet att beakta detta yttrande. För det andra har ombudsmannen begått felaktigheter vid sin bedömning av sökanden.

107 Ombudsmannen angav nämligen i det angripna beslutet följande:

”Via min kanslichef meddelade [den rådgivande kommittén] mig därefter en förteckning över de tolv bästa ansökningarna, angivna i bokstavsordning … På grundval av ansökningarna och dessa åtta kriterier som användes av den [rådgivande kommittén] valde jag själv de åtta kandidater som skulle kallas till en intervju den 17 april 2015 och tillkännagav mitt val genom att svara på min kanslichefs e-postmeddelande. Jag valde att endast kalla åtta kandidater, då min bedömning av de övriga kandidater som fanns med i förteckningen ledde mig till slutsatsen att de övriga kandidater som tagits upp i förteckningen inte uppfyllde kraven för att rekryteras till den lediga tjänsten. Det ska understrykas att min jämförande bedömning gjordes oberoende av den rangordning och de betyg som den [rådgivande kommittén] hade fastställt. Jag anser inte att denna rangordning var bindande för mig vid mitt val av vilka kandidater jag önskade intervjua.”

108 Det följer således tydligt av detta svar att ombudsmannen grundade sig på sina egna bedömningar beträffande de tolv kandidater som den rådgivande kommittén föreslog i den förteckning som fastställts i bokstavsordning och inte på de betyg som denna kommitté hade tilldelat var och en av dessa tolv kandidater eller på den rangordning som denna kommitté hade uppställt.

109 Ombudsmannen har, i sin svarsinlaga, angett att vederbörande ”faktiskt” agerat i enlighet med den rådgivande kommitténs yttrande och preciserat att ombudsmannen inte ”gjort sitt val enbart genom att godkänna en förteckning uppställt på grundval av meriter”.

110 Det ska i detta hänseende erinras om att när en institution, ett organ eller en byrå bildar en rådgivande kommitté som inte föreskrivs i tjänsteföreskrifterna i syfte att, vid tillsättning av vissa tjänster, förfoga över ett yttrande avseende kandidaternas kapacitet och förmåga, har denna åtgärd till syfte att för denna institution, detta organ eller denna byrå, i egenskap av tillsättningsmyndighet, säkerställa en bättre grund för att jämföra kandidaternas meriter. Av detta följer att den rådgivande kommitténs yttrande i form av en rekommendation för en intervju, i den mån denna kommitté faktiskt utfärdar en sådan rekommendation, ska ingå bland de omständigheter som tillsättningsmyndigheten har skyldighet att beakta som grund för sin egen bedömning av tjänstemännens meriter, även om den anser sig behöva frångå dem (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 juli 1987, Hochbaum och Rawes/kommissionen, 44/85, 77/85, 294/85 och 295/85, EU:C:1987:348, punkterna 16 och 17, dom av den 30 januari 1992, Schönherr/CES, T-25/90, EU:T:1992:8, punkterna 27 och 28, och dom av den 18 september 2003, Pappas/regionkommittén, T-73/01, EU:T:2003:237, punkt 60).

111 Ombudsmannen medgav vid förhandlingen, som svar på en fråga från tribunalen, att den rådgivande kommittén i motsats till vad som hade angetts i e-postmeddelandet av den 10 april 2015 i vilket sökanden informerades om att den rådgivande kommittén hade beslutat att inte rekommendera honom för en intervju, tvärtom hade valt ut tolv kandidater och däribland sökanden för en intervju. Ombudsmannen tillade att det var ombudsmannen själv som hade beslutat att endast kalla åtta av de tolv kandidaterna till intervju, däribland G, och utesluta sökanden. Ombudsmannen preciserade emellertid att det rörde sig om ett förbiseende.

112 Det är ostridigt att det i punkt 7 i meddelandet om intresseanmälan i detta fall föreskrevs att en rådgivande kommitté skulle assistera ombudsmannen, föreslå en förteckning över kandidater att kalla till en intervju och skulle kunna rekommendera att begränsa det antal kandidater som uppfyllde kraven för att kallas till intervju. Det föreskrevs även att ombudsmannen kunde besluta att endast kalla vissa av de kandidater som angavs i den av den rådgivande kommittén rekommenderade förteckningen.

113 Det är även ostridigt att ombudsmannen i förevarande fall kallade åtta av de tolv kandidaterna som den rådgivande kommittén hade föreslagit till en intervju, utan att vid tidpunkten för denna kallelse, ha fått kännedom om de betyg och meriter som nämnda kommitté hade tilldelat var och en av dessa kandidater, eftersom ombudsmannen endast hade kännedom om den förteckning över dessa kandidater som upprättats i bokstavsordning. Det framgår emellertid av de faktiska omständigheterna att ombudsmannen kallade samma sju kandidater som låg överst i förteckningen som dem vilka den rådgivande kommittén hade rekommenderat. Däremot låg den åttonde av de av ombudsmannen kallade kandidaterna på nionde plats tillsammans med sökanden. Vare sig den åttonde kandidaten i den förteckning som den rådgivande kommittén upprättat utifrån meriter eller sökanden kallades till intervju.

114 Av detta framgår att ombudsmannen följde den rådgivande kommitténs yttrande, i den mån endast de kandidater som denna kommitté hade föreslagit i den i bokstavsordning upprättade förteckningen som sändes till ombudsmannen den 9 april 2015, kallades till intervju. Genom att inte kalla den åttonde kandidaten i meritordningen i den rådgivande kommitténs förteckning, men den nionde i denna förteckning, följde emellertid inte ombudsmannen det yttrande som den rådgivande kommittén hade avgivit.

115 För det första kan det konstateras att ombudsmannen har sagt sig inte ha haft kännedom om rangordningen förrän efter det att de åtta kandidater som valts ut till en intervju hade kallats. Detta påstående har inte bestritts av sökanden, vilket visar att ombudsmannen endast hade kallat kandidater som förekom i den förteckning som upprättats av den rådgivande kommittén till intervjuer. Av detta följer att ombudsmannen inte frångått den förteckning som upprättats i bokstavsordning.

116 För det andra ska det påpekas att ombudsmannen själv har angett att ombudsmannen inte enbart skulle godkänna en förteckning som upprättats utefter meriter.

117 Det ska således fastställas huruvida ombudsmannen, under de i målet aktuella omständigheterna, genom att frångå den rangordning enligt meriter som anges i den rådgivande kommitténs yttrande inte har gjort sig skyldig till ett fel som kunde snedvrida förfarandet till nackdel för sökanden.

118 Det kan konstateras att ombudsmannen, med anledning av yttrandets rent rådgivande karaktär, fick frångå detsamma, i den mån ombudsmannen angav skälen till varför det beslutades att tillämpa en annan ordning än den som den rådgivande kommittén hade fastställt (se den rättspraxis som anges i punkt 110 ovan).

119 Ombudsmannen beaktade i detta hänseende ansökningarna avseende de sju första kandidater som angavs i den förteckning som den rådgivande kommittén hade upprättat enligt meriter, men kallade inte den åttonde kandidaten som denna kommitté hade föreslagit utan den som kom på nionde plats, i samband med vilket det har påpekats att ombudsmannen vid denna tidpunkt inte hade kännedom om rangordningen utifrån meriter.

120 I det angripna beslutet uppgav ombudsmannen sig ha valt att endast kalla åtta kandidater, eftersom ombudsmannens bedömning hade visat att de övriga kandidaterna i förteckningen inte uppfyllde kraven för att rekryteras till den lediga tjänsten.

121 Det kan konstateras att ombudsmannen till intervjuer endast kallade kandidater som angavs i den förteckning som den rådgivande kommittén hade upprättat. Vidare hade ombudsmannen, mot bakgrund av det förfarande som föreskrevs i meddelandet om intresseanmälan (se punkt 112 ovan) inte någon skyldighet att enbart godkänna en förteckning som fastställts enligt meriter och det var inte olämpligt att inte kalla de kandidater i förteckningen som, enligt ombudsmannen, inte uppfyllde kraven för att rekryteras till den lediga tjänsten.

122 Av detta följer att även om ombudsmannen inte beaktade den rangordning som den rådgivande kommittén hade fastställt kan inte detta konstaterande medföra en ogiltigförklaring av det angripna beslutet.

123 Även om ombudsmannen hade följt rangordningen i den förteckning som upprättats av denna kommitté var det inte sökanden, utan den kandidat som kommit på åttonde plats som skulle ha kallats, och den nionde i förteckningen, som kommit på samma plats som sökanden, skulle inte ha kallats.

124 Av detta följer att den fjärde invändningen inte kan godtas och att talan inte kan bifallas på den första grunden.

### *b) Den andra grunden: Huruvida ombudsmannen har gjort en uppenbart oriktig bedömning*

125 Sökanden har för det första gjort gällande att ombudsmannen har granskat hans curriculum vitæ på ett godtyckligt sätt, eftersom han var rättssekreterare vid den tidpunkt då han ansökte och inte enhetschef. Ombudsmannen gjorde således en uppenbart oriktig bedömning.

126 Det räcker i detta hänseende att påpeka att ombudsmannen i det angripna beslutet endast erinrade om att sökanden hade varit ”enhetschef” och inte ”direktör” som vissa andra kandidater. Ombudsmannen påstod däremot inte att sökanden innehade tjänsten som rättssekreterare vid tidpunkten för hans ansökan.

127 Av detta följer att denna invändning saknar stöd i de faktiska omständigheterna.

128 Vidare är det för det första riktigt att sökanden, liksom framgår av hans curriculum vitæ, under sin karriär har varit ”enhetschef”.

129 För det andra, när det gäller funktionen som rättssekreterare vid kabinettet för domstolens ordförande, framgår det av sökandens curriculum vitæ att han vid detta kabinettansvarade han för ”uppföljning av rättegångsfrågor, förberedelse av tilldelning av inkommande mål, uppföljning av stora avdelningens praxis, uppföljning av institutionens administrativa verksamhet och deltagande i kommittéer för ordförandens räkning”. När det gäller sökandens betygsrapport av den 27 mars 2015, omfattar den som beskrivning av funktionerna avseende tjänsten som tjänsteman följande angivelser. ”Rättssekreterare (särskilt ansvarig för administrativa ärenden, uppföljning av rättegångsfrågor och tilldelning av ärenden samt stora avdelningens praxis)”.

130 Av detta följer att ombudsmannen i detta hänseende inte gjorde någon uppenbart oriktig bedömning.

131 Sökanden har för det andra gjort gällande att det betyg han fick som bedömningskriterium avseende kunskaper om EU:s ärenden, institutioner och lagstiftning borde ha varit högre än det som G fick.

132 Det ska i detta hänseende erinras om att det, enligt fast rättspraxis, ankommer på tillsättningsmyndigheten att bedöma huruvida en kandidat uppfyller villkoren i meddelandet om den lediga tjänsten och denna bedömning kan endast ifrågasättas i händelse av ett uppenbart fel. Följaktligen kan tribunalen inte träda i tillsättningsmyndighetens ställe och kontrollera dess

bedömningar av kandidaternas yrkeskvalifikationer, såvida den inte konstaterar att en uppenbart oriktig bedömning har gjorts (dom av den 13 december 1990, Kalavros/domstolen, T-160/89 och T-161/89, EU:T:1990:86, punkt 29, se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 maj 1984, Picciolo/Europaparlamentet, 111/83, EU:C:1984:200, punkt 16).

133 För det första följer det av meddelandet om intresseanmälan att generalsekreterarens uppgifter var beskrivna på följande sätt:

”Generalsekreteraren ansvarar för den allmänna förvaltningen av kontoret och genomförandet av ombudsmannens strategi. Han/hon rapporterar direkt till ombudsmannen och styr dess ledningsgrupp. Han/hon arbetar i nära samarbete med ombudsmannens kabinett och representerar kontoret externt.”

134 Beträffande ”goda kunskaper om EU:s ärenden, institutioner och lagstiftning”, kan det konstateras att det framgår av G:s curriculum vitæ att G, med undantag för viss verksamhet som journalist, har haft olika befattningar vid kommissionen, såsom talesperson för kommissionsledamoten med ansvar för hälsa och konsumentskydd (1999–2004), rådgivare på området strategi och kommunikation för en vice ordförande för kommissionen (2004–2006), assistent till en generaldirektör vid generaldirektoratet ”GD kommunikation” vid kommissionen (2006–2007), enhetschef på området för personal och datateknologi vid generaldirektoratet ”GD Rättsliga frågor” vid kommissionen (2007–2011) och enhetschef vid generaldirektoratet för havsfrågor och fiske (sedan 2011).

135 Mot bakgrund av de olika erfarenheter som hon erhållit vid kommissionens olika avdelningar, kan det konstateras att den rådgivande kommittén inte gjorde någon oriktig bedömning när den gav G ett mycket högt betyg. Det förhållandet att G saknar juridisk examen kan inte, mot bakgrund av hennes omfattande diversifierade erfarenhet, anses visa att den rådgivande kommittén gjorde en uppenbart oriktig bedömning.

136 Vidare ska ”goda kunskaper om [unionens] ärenden, institutioner och lagstiftning” inte bara prövas självständigt, utan mot bakgrund av de funktioner som beskrivs i meddelandet om intresseanmälan, vilka bygger på den strategi som ombudsmannen och ledningen för dess avdelning har utarbetat, varför det måste anses att den kandidat som söktes inte var en expert på unionsrätten utan en person som haft flera befattningar inom olika sektorer.

137 När det gäller sökandens invändning att ombudsmannen inte kunde anse att han inte hade ”någon praktisk erfarenhet på området personalförvaltning”, ska det påpekas att ombudsmannen i det angripna beslutet angav följande:

”Jag gav också en komparativ fördel åt de kandidater som har en praktisk erfarenhet av personalfrågor, bland annat genom genomförandet av organisations-omstruktureringar av enheter. Medan vissa kandidater hade en stor erfarenhet inom detta område hade ni ingen.”

138 Ombudsmannen ansåg således att sökanden, till skillnad från andra kandidater saknade stor praktisk erfarenhet av personalförvaltning, särskilt på området omstruktureringar, och inte, som sökanden har påstått, att han inte hade någon erfarenhet alls på området.

139 Sökanden har emellertid på intet sätt påstått sig ha någon erfarenhet på området omstruktureringar, varför denna invändning inte kan godtas.

140 Vidare har sökanden gjort gällande att i synnerhet hans funktioner som chef för enheten ”Lagstadgade rättigheter, sociala och medicinska frågor, arbetsvillkor” typiskt avsåg personalförvaltning.

141 I detta hänseende framgår det av sökandens curriculum vitæ att hans huvudverksamheter och huvudansvar omfattade ”förvaltning av domstolens personals lagstadgade rättigheter, samordning av sociala insatser, administrativ tillsyn av sjukvården”, ”förvaltning av institutionens medlemmars rättigheter som följer av domstolens stadga och medlemmarnas ersättning”, rollen som ”ordförande för förberedande kommittén för sociala ärenden vid [förvaltningschefskollegiet] (fram till 2013)”, ”medlem i förberedande kommittén för frågor rörande tjänsteföreskrifterna”, tidigare ordförande för det interinstitutionella daghemmets förvaltningskommitté”, ordförande för förvaltningskommittén för sjukförsäkring” och ”suppleant i kommittén för tjänsteföreskrifterna”.

142 Även om dessa verksamheter visserligen har samband med ”personalförvaltning” avser de emellertid varken direkt personalstrategier eller personalorganisation eller särskilt genomförandet av organisations-omstruktureringar av enheter.

143 När det gäller den omständigheten att uppgifterna som rättssekreterare vid kabinettet för domstolens ordförande, ”utöver dem som har samband med domstolens dömande verksamhet, särskilt sträcker sig till tillsyn av domstolens administrativa funktion, för domstolens ordförandes räkning, vilket omfattar personalfrågor (inbegripet frågor om nedskärningar av personalen), upprättandet av budgeten, domstolens IT-organisation, infrastrukturerna och, mer allmänt, allt administrativt fungerande”, kan det konstateras att samtliga dessa verksamheter inte förekommer på sökandens curriculum vitæ, på vilken han endast har nämnt, såsom redan har angetts ovan i punkt 129, uppföljning av rättegångsfrågor, förberedelse av tilldelning av inkommande mål, uppföljning av stora avdelningens praxis, uppföljning av institutionens administrativa verksamhet och deltagande i kommittéer för ordförandens räkning. De förekommer inte heller i sökandens betygsrapport som upprättats den 17 mars 2015 (perioderna från den 1 januari 2012 till den 31 december 2012 och från den 1 januari 2013 till den 31 december 2013) samt den 27 mars 2015 (perioden från den 1 januari 2014 till den 31 december 2014). I de två första rapporterna var sökandens beskrivna funktioner ”chef för enheten ’Lagstadgade rättigheter, sociala och medicinska frågor, arbetsvillkor’” och i den sista rapporten ”rättssekreterare (särskilt ansvarig för administrativa ärenden, uppföljning av rättegångsfrågor och även tilldelning av mål samt stora avdelningens rättspraxis)”.

144 Av detta följer att ombudsmannen inte kan klandras för att ha gjort någon uppenbart oriktig bedömning.

145 Slutligen har sökanden klandrat ombudsmannen för att ha funnit att han hade obsoleta kunskaper och erfarenhet på informationsteknologiområdet.

146 Ombudsmannen angav i den angripna domen följande:

”Jag har gett en komparativ fördel till de kandidater som hade en aktuell erfarenhet på IT-området under de senaste tio åren (det är ett område som är under konstant utveckling och på vilket utvecklingen går fort, varför äldre erfarenhet är mindre relevant i samband med aktuella utmaningar). Ni har inte haft någon erfarenhet på IT-området under de tio senaste åren och den erfarenhet som ni samlat tidigare är mindre relevant för behoven vid min institution.”

147 Även om sökanden åberopade de olika utbildningar som han genomgått vid domstolen, kvarstår det faktum att det var under perioden från 1981 till 2007 som hans funktioner avsåg IT.

148 I detta hänseende är det för det första obestridligt att IT-området är ett område på vilket utvecklingen är extremt snabb, varför en erfarenhet från en tidsperiod långt tillbaka är mindre relevant än en som inhämtats nyligen.

149 För det andra kan det, även om sökanden anser att hans erfarenhet sträcker sig ända till 2007, konstateras att verksamheten som rättssekreterare för en domare vid personaldomstolen från 2005 till 2007 inte kan anses som deltagande i utövandet av informationsteknologi.

150 Ombudsmannen gjorde således ingen oriktig bedömning när han angav att sökandens erfarenhet på IT-området var äldre och mindre relevant än nyligen inhämtade erfarenheter.

151 Av detta följer att talan inte kan bifallas på den andra grunden.

### *c) Den tredje grunden: Åsidosättande av likabehandlingsprincipen*

152 För det första har sökanden klandrat ombudsmannen för att ha bedömt rekommendationerna beträffande varje kandidat på ett godtyckligt sätt och med ett åsidosättande av det förfarande som ombudsmannen själv hade fastställt i meddelandet om intresseanmälan. Eftersom rekommendationerna endast beaktades beträffande de tre kandidater som kallades till den sista intervjun, har ombudsmannen åsidosatt likabehandlingsprincipen.

153 Som det har erinrats om i punkt 75 ovan förfogar ombudsmannen över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid utförandet av sitt arbete. Därför ankommer det på ombudsmannen att när det, som i förevarande fall, inte i meddelandet om intresseanmälan preciseras vilken metod som ska användas beträffande vart och ett av bedömningskriterierna, fastställa dessa (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 december 1990, Gonzalez Holguera/Europaparlamentet, T-115/89, EU:T:1990:84, punkt 53, och dom av den 14 juli 1995, Pimley-Smith/kommissionen, T-291/94, EU:T:1995:142, punkt 48).

154 Det ska således påpekas, liksom ombudsmannen preciserade vid förhandlingen som svar på en fråga från tribunalen, att skyldigheten att lämna rekommendationer endast formulerades beträffande kandidaten G i slutet av rekryteringsförfarandet.

155 Det räcker således, under alla omständigheter, att konstatera att denna invändning är utan verkan, eftersom sökandens ansökan avslogs i ett skede som föregick intervjuskedet, varför ett eventuellt beaktande av rekommendationerna inte kan ha medfört skada för honom (se punkt 87 ovan).

156 För det andra har sökanden klandrat ombudsmannen för att ha åsidosatt likabehandlingsprincipen genom att ha ändrat urvalskriterierna under urvalsförfarandets gång, i strid med de ramar som ombudsmannen själv hade fastställt. Kriteriet ”goda kunskaper om EU:s ärenden, institutioner och lagstiftning” prövades således på ett icke-objektivt sätt och det som avsåg ”kunskaper i andra officiella unionsspråk” prövades endast beträffande de åtta kandidater som kallats till intervju.

157 Det kan konstateras att dessa båda invändningar sammanfaller med de båda första invändningar som angavs inom ramen för den första grunden, varför de ska underkännas av samma skäls som dem som anges i punkterna 73–83 och 131–136 ovan.

158 Vad mer specifikt beträffar invändningen avseende kriteriet ”goda kunskaper om EU:s ärenden, institutioner och lagstiftning”, som skulle ha prövats på ett icke-objektivt sätt av ombudsmannen, ska det även konstateras att sökanden under alla omständigheter inte har angett skälen till varför detta kriterium prövats på ett icke-objektivt sätt. Därför ska denna invändning, i den mån den inte sammanfaller med andra invändningar som sökanden har gjort gällande och som tribunalen har svarat på inom ramen för de ovan prövade grunderna, avvisas. Själva formuleringen av denna invändning tillåter inte tribunalen att fastställa den faktiska arten av den åberopade invändningen.

159 Av detta följer att talan inte kan bifallas på den tredje grunden.

### *d) Den fjärde grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltningssed*

160 Inom ramen för denna grund har sökanden anfört två invändningar.

161 Det ska erinras om att principen om god förvaltningssed innebär att en skyldighet för den behöriga myndigheten att tillämpa texterna på ett korrekt sätt (dom av den 14 juni 1988, Christianos/domstolen, 33/87, EU:C:1988:300, punkt 23, och dom av den 18 september 2008, Angé Serrano m.fl./Europaparlamentet, T-47/05, EU:T:2008:384, punkt 159).

162 För det första har sökanden klandrat ombudsmannen för att ha uteslutit honom från intervjufasen utan någon motivering, trots att begäran om omprövning skulle vara motiverad och inges inom en kort frist, vilket således hindrade honom från att överklaga på ett effektivt sätt. Ombudsmannen åsidosatte således principen om god förvaltningssed.

163 Det kan konstateras att ombudsmannen visserligen endast informerade sökanden om att han trots sina meriter inte var kallad till intervju, men att han inte begärde några ytterligare precisioner av ombudsmannen i syfte att kunna begära omprövning.

164 Under dessa omständigheter kan sökanden inte klaga på en dålig förvaltning, då det är han själv som avstått från att begära preciseringar av myndigheten och inte heller, i väntan på begärda preciseringar, ansökt om förlängning av fristen för att inkomma med en begäran om omprövning.

165 För det andra kan sökanden klandrat ombudsmannen för att ha gett honom oprecisa, inkonsekventa och oriktiga upplysningar.

166 Det är på denna punkt riktigt att ombudsmannen faktiskt, i det angripna beslutet, medgav att vissa upplysningar som lämnats till sökanden var oriktiga eller felaktiga, varför de sannolikt hade lett honom till att begära omprövning.

167 Det kan emellertid konstateras att dessa felaktigheter inte kan göra det angripna beslutet rättsstridigt, eftersom det var just i skedet för svaret på sökandens klagomål som denna rättelse gjordes (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 maj 2000, Elkaïm och Mazuel/kommissionen, T-173/99, EU:T:2000:142, punkt 103).

168 Talan kan således inte bifallas på den fjärde grunden.

169 Av detta följer att yrkandet om ogiltigförklaring av det angripna beslutet ska ogillas, utan att bilaga D 1 i dupliken ska beaktas. Det saknas således anledning att pröva sökandens i punkt 37 ovan nämnda begäran av den 7 april 2017.

### *2. Skadeståndsyrkandet*

170 Sökanden har gjort gällande att det angripna beslutet har medfört en materiell och ideell skada för honom.

171 Enligt fast rättspraxis ska, när ett skadeståndsyrkande har ett nära samband med ett yrkande om ogiltigförklaring, en avvisning eller ett ogillande av det sistnämnda även medföra att skadeståndsyrkandet ogillas (se dom av den 30 september 2003, Martínez Valls/Europaparlamentet, T-214/02, EU:T:2003:254, punkt 43 och där angiven rättspraxis).

172 Eftersom det i förevarande fall finns ett nära samband mellan yrkandet om ogiltigförklaring och skadeståndsyrkandet och yrkandet om ogiltigförklaring har ogillats ska skadeståndsyrkandet således också ogillas.

173 Av det ovan anförda följer att talan ska ogillas i dess helhet.

## V. Rättegångskostnader

174 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 135.1 i rättegångsreglerna får tribunalen emellertid, om så anses skäligt, besluta att en tappande rättegångsdeltagare – förutom att bära sina egna rättegångskostnader – endast delvis, eller inte alls, ska ersätta en annan deltagares rättegångskostnader.

175 Under omständigheterna i målet konstaterar tribunalen att ombudsmannen har gjort sig skyldig till försummelse, vilket ombudsmannen själv medgett, genom att felaktigt ha meddelat sökanden att hans ansökan inte hade rekommenderats för en intervju. Vidare anser tribunalen att ombudsmannen inte till sökanden preciserade de detaljerade skälen till varför vederbörande inte följde den förteckning över kandidater som upprättats i rangordning enligt meriter vilken hade lämnats till den av den rådgivande kommitté som ombudsmannen själv hade tillsatt.

176 Under dessa omständigheter kan detta förfarande delvis anses ha orsakats av ombudsmannens eget beteende.

177 Dessa omständigheter utgör ett undantagskäl som motiverar att var och en av parterna ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

följande:

**1) Talan ogillas.**

**2) Costas Popotas och Europeiska ombudsmannen ska bära sina rättegångskostnader.**

Collins Kancheva Barents

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 22 mars 2018.

Underskrifter